

Slob

Ik ben blij met de toezegging dat er een brief komt van minister Pechtold over contacten tussen Kamerleden en rijksambtenaren. Ook ik denk dat hij die brief snel kan versturen; een en ander hoeft niet veel om het lijf te hebben. Ik hoop dat hij de Kamer snel kan informeren zodat wij ook deze aanbeveling op een bevredigende wijze kunnen "aftikken", met name met het oog op de toekomst. Zaken lopen misschien nu wel goed, maar wij weten niet alles over wat er op dit moment gebeurt in de contacten tussen Kamerleden en rijksambtenaren. Wij willen dit met het oog op de toekomst ook in de stukken goed borgen, zodat ook in volgende periodes de lijn wordt voortgezet die de Kamer heeft uitgezet met het TCI-rapport.

De heer **Hofstra** (VVD): Voorzitter. Ik heb slecht één vraag. Wil de minister reageren op mijn laatste opmerking dat wij moeten voorkomen dat mede door de TCI de bureaucratie daadkracht en visie gaat overheersen?

Minister **Peijs**: Voorzitter. Dank voor de reactie van de Kamer.

Ik zal minister Pechtold vragen om zo snel mogelijk met een leidraad te komen, omdat de Kamer daar haast mee heeft.

Ik spreek tegen dat er bij de regering weerstand bestaat om iets te doen aan het FES. Als dat zo was, hadden wij niet direct in december opdracht gegeven om ten principale te bezien wat er veranderd zou moeten worden aan de Wet FES. Men is nu ongeveer vier maanden aan het studeren. Dat is een goede zaak, want dit is een erg belangrijk onderwerp waar gedegen naar gekeken moet worden; op deze manier kunnen wij dat samen doen. Ik moet daarbij zeggen dat er noch bij Financiën, noch bij EZ weerstand is om tot enige verandering te komen, maar ik kan uiteraard de Kamer niet tegenhouden een initiatiefwetsvoorstel in te dienen. Dat voorstel zien wij dan wel komen.

Over de planbureaufunctie kan ik melden dat het plantje nog niet in bloei staat. Het is nog maar een zaadje, dat met liefde begoten wordt; er is alleen nog maar een kwartiermaker bezig en de zaak verkeert nog in een rudimentair stadium. Over onze plannen, en de wijze waarop wij een en ander naar analogie van de kennisfunctie bij Justitie in het vat willen gieten, wil ik met alle plezier de Kamer in een brief informeren.

De heer Hofstra vroeg naar de bureaucratie. De gedachte dat er sprake is van een geweldige bureaucratie is ook door mijn hoofd geschoten; dat kan ik niet ontkennen. De rapporten en verslagen die aan het besluit ten grondslag liggen, de vergelijkingen en de berekeningen: het is allemaal niet meer uit elkaar te houden. Ik denk dat er in Nederland nog maar drie mensen zijn die het overzicht hebben. Ik zou al het papier dat geproduceerd is graag eens op een steekwagentje hier naar binnen rijden. De heer Hofstra heeft dus een punt, maar wij hebben gezegd: wij lopen dit pad af bij de Zuiderzeelijn, want dat hebben wij met elkaar afgesproken. Daarna moeten wij de zaak evalueren, het goede behouden, en de zaak zo veranderen dat iedereen ermee kan leven. Er moet sprake zijn van redelijke bureaucratie en er moet gedegen werk geleverd kunnen worden. Dat wil ik wel

graag met de Kamer samen doen, want het hele proces is opgestart naar aanleiding van het werk van de TCI.

De motie van de heer Hermans neem ik over.

De heer **Hermans** (LPF): Dan trek ik de motie bij dezen in.

De **voorzitter**: Aangezien de motie-Hermans (29283, nr. 42) is ingetrokken, maakt zij geen onderwerp van beraadslaging meer uit.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, de brief voor kennisgeving aan te nemen.

Daartoe wordt besloten.

De vergadering wordt van 12.55 uur tot 14.00 uur geschorst.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer De Wit.

De heer **De Wit** (SP): Voorzitter. Aan het eind van de middag heeft de vaste commissie voor Justitie een besloten algemeen overleg met de minister voor Vreemdelingenzaken over de uitzetting van Syriërs. Ik zou u willen vragen om er in de planning van de werkzaamheden rekening mee te houden dat ik na afloop van dat overleg zal vragen om een plenaire afronding. Daarbij dient ook rekening gehouden te worden met de mogelijkheid dat er op dezelfde dag gestemd moet worden over moties die tijdens de plenaire afronding worden ingediend. Mijn voorkeur zou ernaar uitgaan, de plenaire afronding morgen te doen plaatsvinden.

Mevrouw **Vos** (GroenLinks): Ik steun het verzoek, maar wil daarbij nog een verzoek aan de voorzitter richten. Het gaat om een plenaire afronding, maar dan wel van een zeer omvangrijke en belangrijke zaak waaraan wij meerdere algemene overleggen gewijd hebben. Ik zou de voorzitter willen vragen om in het afrondende debat van morgen wat meer spreektijd voor de fracties in te willen ruimen.

De heer **Van der Staaij** (SGP): Mag ik mij daarbij aansluiten? Het gaat in feite om drie algemene overleggen, dus je zou kunnen zeggen: de afronding van drie overleggen is drie keer twee is zes minuten spreektijd per persoon. Dat lijkt mij wat overdreven, maar dan zou vier minuten toch een mooie tussenweg zijn.

De heer **Van Fessem** (CDA): Voorzitter. Het is uw

Voorzitter

competentie, maar ik zou u willen voorstellen om het dan vroeg in de middag te doen.

Mevrouw **Lambrechts** (D66): Ik wil het verzoek ondersteunen voor een afrondend debat morgen.

De heer **Visser** (VVD): Voorzitter. Het verzoek is om rekening te houden met een debat morgen en om rekening te houden met stemmingen morgen. Met alles kunnen wij rekening houden.

De **voorzitter**: Laat ik maar een conclusie trekken. Het is een vooraankondiging, waarvoor veel dank aan de heer De Wit. Voor de aanvullende vooraankondigingen dank ik eveneens.

Ik stel voor dat u mij machtigt, zoals wij dat altijd noemen, om te beslissen als het definitieve verzoek van de heer De Wit komt om een VAO te houden morgen op een zodanig moment dat wij eventueel na de lunchpauze zouden kunnen stemmen. Ik stel u verder voor om daarbij een spreektijd te hanteren van maximaal vier minuten per fractie. Dat doe ik zonder een precedent te scheppen. In VAO's is de spreektijd altijd twee minuten. Wij maken er nu vier van, omdat ik maar inga op de redenering van de heer Van der Staaij dat er drie keer een AO is geweest. Dan maken wij de spreektijd om die reden iets langer.

Daartoe wordt besloten.

De heer **Visser** (VVD): Het kan zijn dat ik u verkeerd begrijp. Houdt u er nu rekening mee dat het VAO morgenochtend plaatsvindt? U had het over stemmingen na de middagpauze.

De **voorzitter**: Ja, maar aan het einde van de ochtend. Als er stemmingen moeten komen, stemmen wij na de lunchpauze. Het is allemaal onder voorbehoud. Misschien gaat het wel allemaal niet door.

Het woord is aan mevrouw Vergeer.

Mevrouw **Vergeer** (SP): Voorzitter. Vanochtend stond in de Volkskrant de kop: Van der Hoeven kwaad over te weinig lessen op mbo-scholen. Minister Van der Hoeven heeft een brief gestuurd aan de Bve Raad, waarin zij haar zorgen uitspreekt over het handhaven van de norm van 850 uren, waar 13% van de onderzochte instellingen niet aan voldoet. Zij vindt dat een ernstig signaal. Zij wil een nadere specificatie hebben, maar ook de onderwijskundige vernieuwingen scherper in beeld brengen. De Kamer heeft al heel vaak gesproken over deze problematiek, over het competentiegericht leren, het nieuwe leren, het leren om zelfstandig te leren en in hoeverre dat invloed heeft op de contacturen tussen docent en student. Ik zou graag in verband met deze brief aan de bve-sector om een interpellatie met de minister en de staatssecretaris willen verzoeken. In dit geval gaat het om het mbo. Het lijkt mij dat het inzicht in het gebruik van de lestijd en eventuele verschraving van het onderwijsbeleid, dat hierbij aan de orde is, het belang van mijn verzoek rechtvaardigt.

De heer **Tichelaar** (PvdA): Voorzitter. Ik ondersteun het verzoek van mevrouw Vergeer. Ik zou het tijdstip evenwel willen bepalen naar aanleiding van de verkregen nadere informatie. Ik richt mijn verzoek ook aan mevrouw

Vergeer. Er is klaarblijkelijk sprake van een inspectierapport en van een accountantsonderzoek door het ministerie zelf. Ik wil ook hoor en wederhoor toepassen. Dat moet een goede traditie zijn. Ik wil dus ook de ROC's dan wel de Bve Raad de gelegenheid geven om ons ervan in kennis te stellen waarom de feiten zo zijn. Als die drieslag bekend is, kan de Kamer een interpellatie-debat houden.

De **voorzitter**: Tegen die tijd is het meer een debat dan een interpellatie.

Mevrouw **Lambrechts** (D66): Voorzitter. Ik heb ook behoefte aan extra informatie. Het gaat mij echter iets te ver om met het debat te wachten totdat wij als het ware de hele wereld gehoord hebben. Ik wil wel graag van de minister de informatie ontvangen van de onderwijsinspectie en de brief die zij aan de bve heeft verstuurd. Daarna kunnen wij daarover debatteren.

De heer **Mosterd** (CDA): Voorzitter. Ik sluit mij hierbij aan. Ook ik wil heel graag die informatie ontvangen, opdat wij ons een oordeel kunnen vormen. Daarna kan het debat geagendeerd worden. Wij zien dan wel of het een interpellatie moet zijn.

De heer **Balemans** (VVD): Voorzitter. Ik heb hieraan niets toe te voegen. Ik sluit mij hierbij aan.

De heer **Duyvendak** (GroenLinks): Voorzitter. Mijn fractie sluit zich aan bij het verzoek van mevrouw Vergeer.

Mevrouw **Vergeer** (SP): Voorzitter. Ik heb goed begrepen dat nadere informatie gewenst is. Dat spreekt vanzelf. Daarbij denk ik onder andere aan het rapport van de onderwijsinspectie dat ten grondslag ligt aan de brief aan de Bve Raad. Ook die brief moeten wij natuurlijk kunnen inzien.

De Kamer is in debat met de minister en dat moet volgens mij voldoende zijn om het debat te beginnen. Aangezien het een probleem is dat breed leeft in het onderwijs, komt het mij voor dat wij het debat niet al te lang moeten uitstellen. Tegen deze achtergrond is mijn voorstel om, nadat de informatie is ontvangen, zo spoedig mogelijk, het liefst volgende week, een interpellatie te houden.

De **voorzitter**: Zoals wij dat altijd doen bij dit soort verzoeken, stel ik voor om het verzoek in verschillende fasen uit te voeren. Ik stel daarom voor dat wij ons nu beperken tot het vragen van informatie aan de minister en de staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap door toezending van het uitgewerkte stenogram van dit deel van de vergadering.

Wanneer die informatie is ontvangen, kan in de loop van de volgende week worden beslist of de Kamer daaraan nog een debat of een interpellatie wil wijden.

Mevrouw **Vergeer** (SP): Voorzitter. Als u bedoelt met "in de loop van de volgende week" "aan het begin van de volgende week", kan ik daarmee akkoord gaan.

De **voorzitter**: Ja, aan het begin van de volgende week.

Daartoe wordt besloten.

Voorzitter

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Atsma.

De heer **Atsma** (CDA): Voorzitter. Gisteren heeft de commissie met de minister van Verkeer en Waterstaat gesproken over de exploitatie van de Betuweroute. Vanmorgen heeft de commissie in haar procedurevergadering besloten om aan u te vragen, het verslag van dat overleg op de agenda van de plenaire vergadering te zetten, en wel het liefst op korte termijn.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan dit verzoek te voldoen en dit punt toe te voegen aan de agenda van volgende week, aan het begin van die week.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:
- **het voorstel van wet van de leden Duivesteijn en Hofstra tot wijziging van de Wet bevordering eigenwoningbezit (verruiming en vereenvoudiging van de werking van de Wet bevordering eigenwoningbezit) (29917).**

(Zie vergadering van 4 april 2005.)

De algemene beraadslaging wordt hervat.

□

De heer **Duivesteijn**: Voorzitter. Mede namens mijn zeer gewaardeerde collega-initiatiefnemer, bedank ik de Kamer bijzonder veel voor de bijdragen die in de eerste termijn en daarvoor al zijn geleverd. In zekere zin kunnen wij volgens mij op een redelijk ontspannen manier aankijken tegen de behandeling van de beginselen, de principes van de wet. Wij hebben in het verleden natuurlijk vrij uitvoerig over de noodzaak en de wenselijkheid van het bevorderen van het eigenwoningbezit gesproken in de Kamer. Het eerdere initiatiefwetsvoorstel was nadrukkelijk afkomstig van Kamerleden die zitting hadden in de fracties van de PvdA, de VVD, het CDA en D66. Je kunt dus stellen dat er sprake is van een breed gedragen voorstel. De heer Hofstra en ondergetekende hebben met elkaar aan een verbetering van dat initiatiefwetsvoorstel gewerkt. Het is geen geheim dat wij daarbij contact hebben gehad met andere Kamerleden, omdat wij eraan hechtten dat het initiatiefwetsvoorstel breed door de Kamer werd gedragen. Het idee dat het eigenwoningbezit moet worden bevorderd, wordt inmiddels inderdaad breed gedragen. Dit zeg ik vooral tegen de heer Van Bochove.

Het is goed en wellicht het meest kansrijk als niet alleen de initiatiefnemers zich kunnen vinden in het voorstel – dat zou geen meerderheid opleveren – of de fracties van de initiatiefnemers – het is prettig als die meegaan – maar ook anderen. Wij hebben de intentie om in de eerste en de tweede termijn en in de periode daartussen een voorstel te formuleren dat zo breed als mogelijk wordt gedragen. Dit zeg ik ook tegen de minister en dus tegen de regering. Wij hechten eraan, na te gaan hoe wij met elkaar een structuur kunnen bedenken, die niet alleen werkt, maar ook heel snel kan worden ingevoerd. Dat lijkt mij het voordeel van de huidige regeling. Wij hebben de contouren van een wetsvoorstel. Het gaat vooral om de vraag of wij het met

elkaar over de uitgangspunten en over de dekking van het voorstel eens kunnen worden en of dat voldoende is om op niet al te lange termijn het voorstel definitief vast te stellen en in te voeren. Om zeer veel redenen is dat belangrijk, niet zozeer voor ons, als wel voor de praktijk van de volkshuisvesting en niet alleen voor de mensen die er direct profijt van hebben: de starters, maar ook voor degenen die werkzaam zijn in de volkshuisvesting. Ik benadruk zo meteen waarom dat het geval is.

Wij hebben met elkaar over de beginselen van deze wet gesproken. Dat is het probleem niet. Wij moeten juist constateren dat er een grote overeenstemming over bestaat. Eén fractie heeft daar andere opvattingen over: de fractie van de Socialistische Partij, afgekort de SP. Wij hebben mogen meemaken dat aan deze kant van het spreekgestoelte mevrouw Van Gent en mevrouw Van Velzen aan mij hebben gevraagd wat ik er vanuit mijn sociaal-democratische opvattingen van vond. Laat ik hier een persoonlijke opmerking over maken. Ik ben een ongelooflijk groot voorstander van progressieve samenwerking. Een kabinet van een dergelijke signatuur lijkt mij geweldig. Over de bijdragen van de fracties van GroenLinks en de SP was ik alleen niet direct enthousiast.

De initiatiefnemers en GroenLinks hebben als het erop aankomt geen grote verschillen van mening. Als je het met elkaar eens bent over de doelstellingen, zou je wat meer vrolijkheid en enthousiasme mogen verwachten bij het omarmen van ons voorstel. Ik respecteer het dat de SP een opvatting heeft die daarvan sterk afwijkt. Ik ben natuurlijk de allerlaatste om daarover in negatieve zin te spreken, maar ik begrijp niet dat de leden van die fractie niet willen meewerken aan het betaalbaar maken van koopwoningen. Wij weten allemaal dat de woningmarkt op dit moment buitengewoon problematisch is. In 1998 kon men nog voor € 137.000 een woning kopen. In 2004 lag die grens al bij € 210.000. Er is dus een enorme prijsexplosie geweest. Wij hebben ook een aantal grafieken opgenomen waaruit blijkt dat koopwoningen op het moment dat de heer Hofstra en ik met ons initiatief begonnen nog beschikbaar waren voor lagere inkomensgroepen. Inmiddels moeten wij constateren dat zelfs de lagere middengroepen en de midden-middengroepen al niet meer aan de bak kunnen komen. Er is dus sprake van een heel groot en structureel probleem. Daar moeten wij voor openstaan. Het gaat hier niet meer om een politieke kwestie, maar om de vraag of wij mensen kunnen helpen die een vrije keuze willen tussen huur en koop. Dat moet niet worden gedictieerd door de markt of door de staat. Mensen moeten hierin hun eigen verantwoordelijkheid kunnen nemen. Ik zeg altijd: als er alleen maar koopwoningen waren, zou ik morgen een huursubsidieregeling verzinnen. Het gaat namelijk om het principe van de vrije keus. Wij proberen het structurele probleem met deze regeling op te lossen.

Hoe kijken wij nu aan tegen generieke regelingen en tegen maatwerk? De heer Van Bochove heeft gezegd dat er een veelvoud aan regelingen is en heeft gevraagd naar onze opvatting hierover. Die opvatting is heel eenvoudig. Ik maak de vergelijking met het zorgstelsel. Daarbij is sprake van een basispakket, waarnaast men zelf het pakket kan optuigen met aanvullende verzekeringen. Wij zeggen dat hier een generieke regeling moet gelden die voor iedereen gelijk is. Dat is het basisconcept dat vanuit de overheid wordt gegarandeerd. Dat is goed